

JEAN-FRANÇOIS SABLAYROLLES: COMPRENDRE LA NÉOLOGIE. CONCEPTIONS, ANALYSES, EMPLOIS¹

Limoges: Lambert-Lucas, 2019, 312 stran

ISBN 978-2-35935-286-3

Francouzské nakladatelství Lambert-Lucas vydalo na samém sklonku roku 2019 v kolekci *La Lexicothèque* knihu s názvem *Comprendre la néologie. Conceptions, analyses, emplois*, jejímž autorem je renomovaný francouzský lingvista Jean-François Sablayrolles, zakladatel moderního pojetí neologie — toto označení si zaslouží zejména díky své knize *La néologie en français contemporain : examen du concept et analyse de productions néologiques récentes* (Sablayrolles, 2000), jež je pro výzkum neologie přelomová.

Jean-François Sablayrolles započal svou akademickou dráhu na univerzitě v Limoges (1997–2002), ve své profesi pokračoval na Université Paris 7 (2002–2005) a nakonec působil jako univerzitní profesor na Paris 13 Sorbonne Paris Cité. Jeho výzkum zahrnuje neologii současné francouzštiny, včetně problematiky jazykových přejímek a otázky ekvivalentů. Vedle výše uvedené stěžejní publikace o neologii vydal, případně editoval, např. *Les néologismes* (Sablayrolles – Pruvost, 2003), *L'innovation lexicale* (Sablayrolles, 2003), *La Fabrique des mots français* (Sablayrolles — Jacquet-Pfau, 2016), *Les néologismes. Créer des mots français aujourd'hui* (Sablayrolles, 2017) *L'emprunt en question(s)* (Sablayrolles — Kacprzak — Mudrochová, 2019). V roce 2006 založil a do roku 2018 také vedl, spolu s Johnem Humbleyem, časopis o neologii *Neologica* (Classiques Garnier).

Zde recenzovaná publikace je dalším zlomovým počinem profesora Sablayrollese.

Čítá 312 stran a je rozdělena do tří částí s celkem devíti kapitoly.

První část s názvem *Approches du concept* pojímá tři kapitoly. Věnuje se především historickým souvislostem. Velmi zevrubně je kupříkladu vysvětlen vznik termínů neologie (*néologie*) a neologismus (*néologisme*), resp. celé morfologické rodiny tvořené ze základů *logos* a *neos*, a jejich rozšíření a uchopení ve francouzštině, ale i v rámci rozličných lingvistických koncepcí (s. 11–23). V této souvislosti J.-F. Sablayrolles podtrhává, že význam termínu neologie je stabilnější — výrazně diverzifikovanější neologismus vykazuje celkem osm významů (s. 14). Druhá kapitola volně navazuje na první a větší měrou rozvíjí základní lexikální terminologii vážící se k neologismu. Ten je nejčastěji chápán jako „nové slovo“ (s. 25), proto je Sablayrolles nucen vypořádat se s definicí slova (*mot*), ale i lexikální jednotky (*unité lexicale*) a odkazuje na řadu lingvistů (např. A. Martinet, A. Meillet, S. Mejeri), kteří se tematice věnovali a usilovali o analýzu lexika a jeho nejmenších částí, ale i o jeho uchopení v širším diskurzu (Guilbert, Benveniste). Více pozornosti je věnováno pojmu *lexie*, tj. termínu pocházejícímu od B. Pottiera, který se velmi rychle ujal v obecné jazykovědné terminologii a zařadil se do běžného diskurzu mnohých lingvistů (J. Tournier, B. Fradin, I. Mel'čuk, aj.). Nalezneme jej ale i jako neutrální klíčové slovo v aplikovaných studiích současné neologie (např. Tallarico — Humbley — Jacquet-Pfau, 2020).

1 Tato práce vznikla za podpory projektu „Kreativita a adaptabilita jako předpoklad úspěchu Evropy v propojeném světě“, reg. č.: CZ.02.1.01/0.0/0.0/16_019/0000734, financovaného z Evropského fondu pro regionální rozvoj.

Další dvě části druhé kapitoly podrobně vymezují širší pojetí *neos* a *néo-*, vztahující se především k otázce neologičnosti (*néologicité*) a životnosti neologismu. I když autor zprvu vymezuje období neologické percepcce na deset let (s. 50), na dalších rádcích toto konstatování relativizuje (hranice je ovlivněna celou řadou faktorů). Poslední kapitola první části pojednává o slovnících a jejich roli v rámci neologie. Obecně je známo, že nejčastější definice neologismu se váže k absenci daného lexika ve slovníku. Sablayrolles ovšem upozorňuje, že takto definované vymezení neologismu je nedostatečné, a to hned z několika příčin. Jednou z nich je např. otázka výběru samotného slovníku „arbitra“, resp. slovníků, a dále i problematika definice pojmu „slovník“ a jeho charakteristika vůbec. Možná právě z tohoto důvodu je dále pozornost věnována pojetí a prezentaci metalingvistických korpusů, jmenovitě nomenklatury, makro- a mikrostruktury a příkladům zanesení neologismů do slovníku, jež jsou zřehledněny sumarizační tabulkou (s. 64) a souhrnnými výčty (s. 66). V neposlední řadě jsou okomentovány slovníky neologismů. Autor navrhuje jejich členění do tří hlavních linií: (1) suplementy velkých obecných slovníků, (2) slovníky románských jazyků vytvořené specializovanými výzkumnými týmy, (3) slovníky oficiálních neologismů, mající preskriptivní formu. Kapitola je zakončena diskusí nad rolí automatické a poloautomatické excerpcce neologismů. V tomto kontextu jsou komentovány především aktuální nástroje a platformy (nejen) pro francouzský jazyk *Logoscope*, *Néoveille* a *Pompamo*. Autor se zabývá též možnostmi, ale i limity rešerší ve velkých korpusech, internetových vyhledávacích a archivech tiskovin.

Druhá část nese název *Typologie* a obsahuje rovněž tři kapitoly. J.-F. Sablayrolles popisuje kritéria, jež by měla být v každé klasifikaci respektována. Na základě těchto kritérií přistupuje k analýze celé řady rozličných typologií neologismů (např. Bonnard, Gilbert, Dauzat, Rey, Wagner apod.), jež jsou syntetizovány přehlednou tabulkou (s. 89), svědčící o diverzitě typologií ve francouzském lingvistickém prostředí. Autor přesto upozorňuje, že se nejedná o vyčerpávající soupis, a odkazuje čtenáře na svou (již zmiňovanou) práci z roku 2000, v níž je možno dohledat podrobnější porovnání typologií. V dalších podkapitolách jsou komentovány základní druhy obecných typologií dle kritéria jejich klasifikace. Než autor přistoupí ke stěžejní části celé knihy, totiž k vlastní typologii, v páté kapitole ještě upřesňuje a zvyrazňuje několik terminologických nuancí: zabývá se např. pseudomorfémy (paleomorfémy), fraktoloxémy, fraktomorfémy, spornými případy kompozice a derivace apod. Zmiňovanou stěžejní částí monografie je autorova vlastní aktualizovaná typologie neologismů. Její původní podoba, jak autor sám přiznává, ba opakovaně zdůrazňuje (s. 101, 124), je inspirována J. Tournierem. Jejím základem je vyčlenění jazykových přejímek v tzv. *matrice externe* vůči ostatním slovo tvorným procesům *matrices internes*. Sablayrolles tuto základní koncepci dále hierarchizuje a rozlišuje další kategorie v rámci původních kategorií Tournierových. Pro srovnání uvádíme obě typologie formou schémat (Tournier schéma č. 1, Sablayrolles schéma č. 2).

Pokud porovnáme obě schémata, je možno konstatovat, že koncových slovo tvorných procesů obsahuje Tournierova koncepce celkem deset, kdežto Sablayrolles dospívá k číslu dvacet čtyři včetně jazykové přejímky, jediného externího zdroje slovo tvorby. Tournier se kupříkladu nevyjadřuje k tomu, co např. Fradin (2009) považuje za extragramatické procesy, jako jsou amalgámy, nerozpracovávané ani derivační pro-

MATRICES INTERNES	Formation de nouveaux mots (signifiant et signifié)	Construction	Affixation	1. Préfixation <i>prédisposer, antinucléaire</i>
				2. Suffixation <i>national, peureux, fillette, proprement</i>
			Composition	3. Composition <i>abat-jour, tire-bouchon, grand-père, clair-obscur, bleu ciel, préventorium</i>
		Imitation phonique	4. Formation onomatopéique <i>miauler, tic-tac, coin-coin</i>	
	Métasémie	Changement de fonction (éventuellement avec flexion spécifique)		5. Conversion <i>(rouge>) rougir, le pourquoi et le comment, l'essentiel</i>
		Changement de sens (sans changement de fonction)	6. Métaphore <i>quel âne !, des couleurs chaudes, il couve un rhume</i>	
			7. Métonymie <i>les bois et les cuivres, les biens de la Couronne, (je cherche) un toit</i>	
	Changement de forme	Réduction morphologique		8. Troncation <i>antérieure : bus, car postérieure : métro, ciné, manif, auto</i>
				9. Siglaison et acronymie <i>CRS, ONU, OTAN, CAPES</i>
	MATRICE EXTERNE			10. Emprunt <i>cowboy (< angl.), spaghetti (< italien), paella (< esp.)</i>

SCHÉMA 1. Typologie slovotvorných procesů (Tournier, 2009, s. 226)

m a t r i c e s i n t e r n e s	morpho-sémantiques	construction	affixation	préfixation	<i>détatouer, radiaboliser</i>
				suffixation	<i>statuesque, tontoniser</i>
				dérivation inverse	<i>dissider, prester</i>
				parasynthétique	<i>désidéologisé</i>
		flexion		<i>ils closirent, lesbien une représaille</i>	
		composition	composition « rég. »	<i>voiture-bélier</i>	
			synapsie	<i>lanceur d'alerte</i>	
			composition savante	<i>ptochophobie</i>	
			hybride	<i>nounoursothérapie</i>	
			composcation	<i>glamping, héliport</i>	
	fractocomposition		<i>téléspectateur, xgate</i>		
	mot valise		<i>peopolitique, quinquado</i>		
	factorisation		<i>optimessimiste, hépathétique</i>		
	substitution		<i>monokini, trilogie</i>		
	imitation et déformation	onomatopée	<i>dzoing, whishsh</i>		
fausse coupe ou paronymie		<i>la nesthésie, pestacle</i>			
redoublement		<i>tuture (voiture)</i>			
déf. syst. : verlan...		<i>reuch, loufoque</i>			
syntactico-sémantiques	changement de fonction	conversion	<i>la gagne, bande-dessiner</i>		
		conversion verticale	<i>son ex, les chic ouf</i>		
		déflexivation	<i>le manger, le pleurer</i>		
		combinatoire syntax ^a / lexicale	<i>ça craint, encourir la liberté</i>		
	changement de sens	métaphore	<i>souris (inform.), bounty</i>		
		métonymie	<i>passoire thermique</i>		
		autres figures	<i>déficient auditif (sourd)</i>		
purement morphologiques	réduction de la forme	troncation	<i>ricain, blème, déj'...</i>		
		siglaison	<i>LMD</i>		
		acronyme	<i>ecue, pacs, perdir</i>		
phraséologiques	création d'expression		<i>faire du huit mégabits</i>		
	détournement		<i>faire marcher la planche à promesses</i>		
matrice externe			emprunt <i>quantified self, fact checking, fioul, redingote</i>		

SCHÉMA 2. Typologie neologismů (Sablayrolles, 2019, s. 127)

OPEN ACCESS

cesy nebo slučování. I když je pro oba lingvisty výchozím bodem rozdělení na *matrices internes* a jedinečnou *matrice externe* v podobě jazykové přejímky, Sablayrollova koncepce je mnohem detailnější. Jednotlivé procesy jsou ze strany autora zevrubně popsány, poměrně detailně rozebrány a opatřeny příklady ze současné francouzštiny včetně tradičních učebnicových příkladů (s. 128–183), ty ale místy postrádají podrobnější vysvětlení (je otázka, zda autorův předpoklad, že čtenář vysvětlení těchto tradičních příkladů nepotřebuje, ob stojí).

Slotovorné procesy interního uskupení (*matrices internes*) jsou v autorově koncepci čtyři.

Prvním z nich je morfo-sémantická skupina, v níž se nacházejí především procesy konstrukční, jakými jsou derivace, kompozice či flexe, dále se zde objevuje imitace a deformace. Afixace v Sablayrollově typologii čítá čtyři kategorie, totiž prefixaci, sufixaci, *dérivation inverse* (v českém lingvistickém prostředí známou pod termínem zpětná derivace, srov. Rusínová, 2017) a parasynthetickou derivaci (*dérivation parasynthétique* nebo *parasynthèse*). První dva případy procesu odvozování nezpůsobují v uchopení jevu problémy, nicméně u dvou následujících je nutno přihlédnout k etymologii slova a lexikalizaci báze, neboť může dojít k mylnému zařazení zkoumaného novotvaru (s. 135), jak uvádí autor na příkladu skupiny slov *amarsir---amarsissage*. Samostatným konstrukčním jevem morfo-sémantických procesů, nezávislým na kompozici a derivaci, je flexe. Svou povahou spadá do periferní neologie, nikoli prototypické (s. 137). Za jejím vznikem stojí mnohdy „chyba“, již autor uvádí v uvozovkách a dodává, že chyba je hodnotícím úsudkem, a ne lingvistickým vysvětlením. Nicméně už i v historii stála za vznikem jazykové normy (např. neexistující plurál mužského rodu slova *causal* za dob Littrého, ve srovnání s dnešními kodifikovanými tvary *causals* a *causaux*).

Velmi podrobně je rozpracována problematika kompozice zahrnující celkem devět kategorií (s. 138–154), včetně amalgámů, u nichž došlo k četným změnám oproti předešlým typologiím, v nichž se objevovaly buď pod termínem „*mot-valise*“ (typologie z r. 2000), nebo byly chápány jako samostatná kategorie „kompozice formou amalgámu“ (typologie publikovaná v r. 2017, s. 77). Pro ilustraci a doplnění uvádíme schéma typologie z r. 2000 níže (viz schéma 3).

Slotovorný proces kompozice je v typologii z r. 2000 rozdělen do dvou hlavních kategorií, na jedné straně nacházíme samostatně *mot-valise*, tj. v české teorii kontaminaci,² na straně druhé se objevují kompozice, synapsie a kvazimorfém. Oproti tomu revidovaná typologie z r. 2019 čítá šest kategorií, přičemž první z nich se člení na další čtyři, a to: *composition régulière* (pravidelná kompozice), *synapsie* (za pomoci předložek, nejčastěji „de“ a „à“ ve francouzštině), *composition savante* (složeniny slov

2 V českém lingvistickém prostředí se vedle kontaminace (uvedena v *Encyklopedické slovníku češtiny*: <https://www.czechency.org/slovník/KONTAMINACE>, 21.04.2020, srov. rovněž Janyšková, 2013) užívá také termínů *směšování slov*, *křížení slov*, *splynulina*, *kufříkové slovo* (doslovný překlad slova *mot-valise*), *prolínání*, *scvrkávání*, *slévání*, příp. původního termínu *portmanteau* nebo termínů přejatých z angličtiny: *blend*, *blending* (Kvapilová Brabcová, 2005; Just, 2003). Mimoto Stuchlík (1960, on-line) uvádí další tři ekvivalenty: *harmoniková slova*, *drúzy* a *slepence* (zvláštní typ drúzy).

préfixation	affixation	construction	morpho- sémantique	matrice interne
suffixation				
flexion				
dérivation inverse				
parasynthétique	composition			
composition				
synapsie quasimorphème				
mot-valise	imitation et déformation			
onomatopée				
fausse coupe				
jeu phonique				
paronymie	changement de fonction			
conversion				
construction différente				
métaphore	changement de sens	syntactico- sémantique		
métonymie				
autres figures, restrictions, extensions de sens, etc.				
troncation				
siglaison	réduction de la forme	morphologique		
détournement	pragmatique			
emprunt	matrice externe			

SCHÉMA 3. Typologie neologismů (Sablayrolles, 2000, s. 245)

z řečtiny a latiny) a *composition hybride* (kompozita kombinující několik zdrojových jazyků, např. slovo *pyrowoman*, tvořeno řeckým formantem *pyr(o)* a anglickým slovem *woman*, s. 147). Další procesy kompozice jsou svou povahou specifitější, jedná se o:

- *compocation* (volně přeloženo jako „kompokace“) – proces, který kombinuje troncaci (*troncation*) a kompozici (*composition*), odtud i jeho název pocházející od lingvistky Fabienne Cusin-Bercheové (Cusin-Berche, 1999) (s. 148);
- *fractocomposition*: druh kompozit, kdy je jeden element tvořen fraktoléxemem, tj. fragmentem slova, který má ale hodnotu jako slovo celé, příkladem jsou formace s elementem *télé* pocházející od *télévision* (televize), např. již starší příklad slova *télespectateur* (televizní divák) (s. 149–150);
- *mot-valisation*: amalgám dvou i více lexikálních jednotek na bázi částečné podobnosti jejich signifikantů, přičemž tyto jednotky musí mít alespoň jednu společnou slabiku, která se nachází na konci prvního a na začátku druhého slova a je jejich průnikem (s. 150–151); pokud se nalézá v jiné pozici, hovoří se o tzv. *factorisation*, což je pojem popsáný v r. 2015 lingvistkou Julie Makri-Morelovou a představující zároveň předposlední typ kompozice v Sablayrollově typologii (s. 151–152);
- *substitution* (substituce): proces, při němž je jeden segment lexikální jednotky nahrazen jiným a zároveň je mezi nimi sémantický vztah, např. slovo *bikini* dalo za vznik slovu *monokini*, kdy *bi-* bylo nahrazeno *mono*. Sablayrolles upozorňuje, že tento proces vytváří zejména okazionalismy, přesto se některé jeho výsledné formy stávají též součástí slovníků (s. 152–153).

U výše popsané kategorie slovtvorných procesů je překvapující, že v tabulce Sablayrolles explicitně neuvádí termín amalgám, přestože s ním poté operuje v popisu daných procesů, zahrnujícím oddíly 12(a)-12(c) podkapitoly *composition par amalgame* (kompozice amalgámem) (s. 151–153). Vzhledem k tomu, že se jedná o klíčový termín, bylo by jistě vhodnější zařadit jej do tabulky jako podkategorii kompozice pojímající tři procesy: *mot-valisation*, *factorisation*, *substitution*.

Posledními procesy morfosémantické skupiny jsou tzv. *imitation* a *déformation*, čítající kategorie onomatopoeie, paronymie, reduplikace a specifické jazykové deformace, jako je *verlan*, *loucherbem*, *javanais* apod. (s. 154–156), jež jsou ale zmíněny velmi stručně s poukázáním na několik málo příkladů. Na druhou stranu je kapitola doplněna odkazy na další relevantní odbornou literaturu, pokud by měl čtenář potřebu si stručné informace k dané tematice doplnit.

Syntakticko-sémantická skupina je v pořadí druhou kategorií interních slovtvorných procesů. Nese v sobě zejména funkční a významové změny lexika. Nalezneme zde především konverzi (s. 157–158), ale také tzv. vertikální konverzi (*conversion verticale*), která se od předchozího případu liší tím, že neoperuje s lexikálními jednotkami, ale se syntaktickými skupinami, příp. morfémy (nelexikálními) nebo čistě fonetickými elementy (s. 158). V tomto kontextu Sablayrolles zdůrazňuje, že ke konverzi nedochází pouze v případě substantiv, adjektiv nebo sloves, ale změny mohou nastat kupříkladu i u předpon, např. *mon ex* („můj ex“) nebo nedávno doložená samostatná použití předpon *co-* (zahrnující veškeré sdílené aktivity typu *coworking*, *colocation*, *covoiturage*) a *dys-* (ukrývající rozličné specifické poruchy učení). U změn významu je pak autorem uvedena explicitně metafora a metonymie jakožto nejčastější druhy stylistických figur. Ostatní jsou shrnuty pod názvem *autres figures* (s. 164–168). Autor udává příklady tradiční až učebnicové (*kleenex*, *moka*), pravděpodobně pro lepší pochopení problematiky ze strany čtenáře. Následně vyčleňuje neologická užití současné doby. Je škoda, že některé příklady nejsou obšírněji vysvětleny, ale pouze zasazeny do širšího situačního kontextu, např. *les filles du 7e arrondissement*, *les sapeurs du Congo*.

Třetí kategorie interních procesů zahrnuje čistě morfologické procesy (*purement morphologiques*), jejichž hlavní charakteristikou je redukováná forma. Zde autor vyděluje tři typy: tronkace (*truncation*), iniciálové zkratky (*sigles*) a akronyma (*acronymes*). I když mnozí lingvisté v rámci tronkace nevyčleňují synkopu (ale pouze apokopu a aferezi), u níž dochází ke krácení uvnitř slova, Sablayrolles na ni upozorňuje, ale vzápětí doplňuje, že se jedná o velmi ojedinělý jev, a kromě příkladu *cap'tain* (kráceno ze slova „kapitán“) nenabízí žádné další doklady současného užívání.

Poslední kategorie interního seskupení pojímá frazeologické procesy. Autor cituje celou řadu příkladů z aktuálního fondu francouzštiny a často je opatruje i velmi zajímavými a překvapivými komentáři o jejich vzniku, např. *être à l'ouest* („být mimo“), s. 172.

Jak bylo již uvedeno výše, jediným externím procesem slovtvorby je dle Sablayrollese jazyková přejímka (*emprunt*), té však v knize není věnováno příliš prostoru (s. 175–183), snad proto, že touto tematikou se autor podrobně zabýval v jiných studiích. Zde se proto spíše snaží o shrnutí teoretických poznatků k problematice přejímek a představení své vlastní koncepce. V kategorizaci výpůjček podle míry integrace ne-

jsou opomenuty některé terminologické otázky související s přejímáním, např. vymezení termínů „xenismus“ či „peregrinismus“ (s. 180–182).

Srovnáme-li celkově autorovo pojetí slovtvorných procesů v recenzované práci s tím, které představil v r. 2000, můžeme konstatovat, že nedošlo ke změnám v počtu vymezených procesů, můžeme ale pozorovat přeskupení a předefinování některých termínů; např. byla doplněna oblast „akronyma“, více rozpracována byla kategorie funkční (*changement de fonction*), a naopak zmizela pojmenování jako *jeu phonique* aj.

Poslední, třetí část publikace nesoucí název *Utilisations et utilisateurs de la néologie* se snaží postihnout otázky, jímž nebyla doposud věnována pozornost, přestože jsou velmi relevantní. Jedná se např. o otázku oficiálních doporučení, roli Francouzské akademie, příp. dalších komisí a delegací, jež mají co do činění s francouzským jazykem, jeho normou a „kvalitou“ (s. 212–248). Nejsou opomenuty ani sociolingvistické otázky, důvody užití, vzniku a produkce neologismů (s. 196–203).

V závěrečném shrnutí autor mj. zdůrazňuje, že neologie musí být považována za plnohodnotnou jazykovědnou disciplínu.

Po formální stránce není rukopisu co vytknout, renomované nakladatelství Lambert-Lucas mj. dbá na přehlednost a jednotnost grafických aspektů publikovaných děl. Jen je trochu na škodu, že v závěru není uvedena souhrnná bibliografie, že se autor i vydavatel spokojili s dílčími přehledy literatury u jednotlivých kapitol.

Naše hodnocení recenzované knihy je veskrze pozitivní: domníváme se, že jde o skvělé završení dlouhodobého přemýšlení o zkoumaném tématu, jež, jak jsme viděli, našlo odraz v řadě dalších studií. Pan profesor Sablayrolles už bohužel svou impozantní bibliografii nerozšíří, neboť dne 11. 12. 2020 zemřel. Jeho místo v dějinách výzkumu neologie je neoddiskutovatelné a jeho odkaz pro další generace nesmírně cenný.

LITERATURA

- CUSIN BERCHE, F. (1999): *Le lexique en mouvement : création lexicale et production sémantique*. *Langages*, 136, Paris: Armand Colin, s. 5–26.
- FRADIN, B. — MONTERMINI, F. — PLÉNAT, M. (2009): Morphologie grammaticale et extragrammaticale. In B. FRADIN *et al.* (eds.), *Aperçus de morphologie du français*. Presses Universitaires de Vincennes, s. 21–45.
- JANYŠKOVÁ, I. (2013): Místo kontaminace v etymologických výkladech. *Slavia*, 82, s. 149–157.
- JUST, V. (2003): *Slovník floskulí*. Praha: Academia.
- KARLÍK, P. — JANYŠKOVÁ, I. (2017): KONTAMINACE. In: P. KARLÍK — M. NEKULA — P. PLESKALOVÁ (eds.). *CzechEncy — Nový encyklopedický slovník češtiny*, URL: <https://www.czechency.org/slovník/KONTAMINACE>, (citováno: 21. 4. 2020).
- KVAPILOVÁ BRABCOVÁ, R. (2005): Kniha o žargonu. *Naše řeč*, 88, 2, s. X–Y.
- RUSÍNOVÁ, Z. (2017): DEPREFIXACE. In: P. KARLÍK — M. NEKULA — J. PLESKALOVÁ (eds.), *CzechEncy — Nový encyklopedický slovník češtiny*. URL: <https://www.czechency.org/slovník/DEPREFIXACE> (citováno: 28. 1. 2021).
- SABLAYROLLES, J.-F. (2000): *La néologie en français contemporain : examen du concept et analyse de productions néologiques récentes*. Paris: Champion.

- SABLAYROLLES, J.-F. (2003): *L'innovation lexicale*. Paris: Champion.
- SABLAYROLLES, J.-F. — PRUVOST, J. (2003): *Les néologismes*. PUF (3. ed. 2016).
- SABLAYROLLES, J.-F. — JACQUET-PFAU, Ch. (2016): *La Fabrique des mots français*. Lambert Lucas.
- SABLAYROLLES, J.-F. (2017): *Les néologismes. Créer des mots français d'aujourd'hui*. Paris: Éditions Garnier/Le Monde.
- SABLAYROLLES, J.-F. — KACPRZAK, A. — MUDROCHOVÁ, R. (eds.) (2019): *L'Emprunt en question(s)*. Lambert Lucas.
- STUČHLÍK, J. (1960): K fenomenologii patologických jazykových novotvarů. *Slovo a slovesnost*, 21, 4, s. 257–265.
- TALLARICO, G. — HUMBLEY, J. — JACQUET-PFAU, Ch. (eds.) (2020): *Nouveaux horizons pour la néologie en français. Hommage à Jean-François Sablayrolles*. Limoges: Lambert Lucas.
- TOURNIER, N. — TOURNIER, J. (2009): *Dictionnaire de lexicologie française*. Paris: Ellipses.

Radka Mudrochová | Ústav románských studií, Filozofická fakulta
 Univerzity Karlovy | nám. Jana Palacha 2, 116 38 Praha 1
 ORCID ID: 0000-0002-8718-6922
 radka.mudrochova@ff.cuni.cz